

ՊԱՆԴՈՒԻՏ

Ա.Ռ. Ա.Մ.Պ.Ն.

Մայ . . . դէպ իմեր այգեքան ըշտայ ,
Ի՞նչ կը վազես բուռն խաղչնայ . . .
Արդեօք առեր տանիս պատգամ
Երկրիս մէկ կնոզմը տարածամ : —

Ամայ . . . քո երես տըխուր է սեւ .
Ասա , վըրէժ մ' ունիս ներքեւ ,
Թէ տըրտմութիւն մի վըշտահար
ձերմակ դէմքիդ ածէ խաւար :

Արդեօք երկնից բընիկդ իդեհ
Հով մը հասաւ վարեց նըժգեհ .
Եւ դու՝ ցաւով քո հայրենեաց
Ինձ պէս գընաս աչօք իւրաց :

Ի՛նձ պէս՝ որ լոկ եւ իյերեր
 Միայն ըզցաւս ունիմ՝ ընկեր .
 եւ Հայրենեացս իմ կարօտով
 Հալիմ՝ մաշիմ՝ ընդ հողն ու ծով :

Ամպ . . . թէ լըցուած գոռ սիրտ ունիս՝
 Յօղ եւ անձրեւ թափես , հանգչիս .
 Թէ գոռ լըցուած ես բարկութեամբ՝
 Յորտ եւ շանթ թափես սարսափ :

Իմ այլ լըցուած է սիրտ վըշտօք ,
 եւ ծանրացեալ հոգիս ցաւօք .
 Բայց ո՛ւմ թափեմ աչքիս գետեր ,
 Ո՛ւմ պանդըխտիս թափեմ ցաւեր :

Ամպ , ամպ . . . քան զիս շատ երջանիկ ,
 Տեղ մի չունիս քեզի բընիկ .
 Հիւսիս եւ կամ հարաւ վազես՝
 Երկինք բոլոր քեզ ասպարէս :

Իսկ ես՝ որչափ առնում մի քայլ՝
 Թափեմ արցունք , զի քալ մըն այլ
 Ի հայրենեացս իմ հեռանամ , —
 Քայլ մ՝ այլ իման հառաջ գընամ :

